

פניה רוסית רשמית לטימן, נשיא יוגוסלביה, לקבל על עצמו את התיווך בסוכסוך ישראל-ערב, יהיה הצעד המפתיע הבא של מדיניות החוץ הסובייטית במרחב. על רקע זה, תבקר אישיות סובייטית רמת-מעלה בקהיר, כדי לשכנע את גמאל עבד אל נאצר להסכים למאמצי התיווך.

הפתעה רוסית נוספת תהיה קשורה בבטיית חלוקת המים בין ישראל ושכנותיה. כפי הנראה, תפרסם ברית-המועצות הצעה לממן את ביצועה של תוכנית מים כללית לטובת סוריה, ירדן וישראל, עלידי ניצול מי הירדן. התוכנית תוצע כתוכנית נגדית לתוכנית המים של שליח נשיא ארצות הברית אריק ג'ונסטון.

לעומת זאת, יושג הסכם סופי בין מצרים וארצות-הברית על מימון אמריקאי להקמת סכר אסואן הגבוה. בצעד זה יבש עבד אל נאצר לחוכיה לדעת הקהל בארצות-הברית כי הוא לא נרתם כולו לעגלה הקומוניסטית.

היכון למס גדול חדש. אחרי שיהי'המגן לא, ויצליח לסתום את החור הגדול בתקציב המדינה, יש צורך דחוף בגיוס 50 מיליון ל"י נוספות. הברירה בפני שר-האוצר היא להטיל מס חדש, או להגדיל את מחזור המטבע. קרוב לתדאי שיבחר בדרך הראשונה.

אותה שעה יידרשו המעסיקים להגדיל את תשלומיהם לקרן-השואה לחיילי-מילואים מאחזו אחד לאחזו וחצי, למרות שנצי'ברה כבר רזרבה של ארבעה מיליון ל"י בקרן. ההעלאה תיציא מן המשק ששה מיליון ל"י נוספים.

כחוגי הכלכלה גוברת הי נטיה להפחתת ערך המטבע. אחת הסיבות: הפרוטקטור ברטנטי, מני-הליחמחקר של קרן המטבע הבינלאומית שהוזמן על-ידי בנק ישראל לחקור את כלכלת הארץ, הגיש דו"ח מנומק בו דרש לנקים בצעד זה כדי לייקר בארץ את סחורות הייבוא, להוריד את מחירי הסחורות לייצוא.

התקרמות מסויימת ניכר בת במשאיומתן לאיחוד הציוני ניסיה-מכלליים עם תנועת-החי רות, למרות התנגדותם של חוגי הכלי כלה במפלגת הצ"כ. ההצעה העיקרית הנדונה עתה: הדרשה לאחד מלכתחילה את הקרנות הכספיות של שתי המפלגות, כדי למנוע מראש אפשרות דו"קיום של שתי טיעונות נפרדות במפלגה המאוחדת. בעלי הצעה זו סבורים כי מפ"ם התפלי גה מפני שלא נעשה ניסיון למנוע את הקיבוץ-הארצי והקיבוץ-המאוחד מיד עם האיחוד.

האג' אמין אדיחוסייני, מופתי ירושלים לשעבר, יתעי רב בגלוי במערכת הבחירות הקרובה לפרלמנט הירדני. בשור רה של שידורים מרדיו קהיר, וכן באמי צעות סוכנים שכירים בפני הירדן, יסית המופתי את תושבי הירדן ובעיקר את בני חגה המערבית, להצביע בעד מועמדים המתנגדים לבית-המלוכה הירדני.

גורם פעיל שני בכחירות אלה: ממשלת בריטניה. בין השאר, תוסף בפניה האשמה כי סוכניה שיחדו את ראשי השבטים הבדואים שם.

צפויה מתיחות ביחסי ישראל-בולגריה. הגורם לכך יהיה סירובה של ממשלת סופיה להסכים לכל התביעות הישראליות בקשר לתשלום פיצויים לנפגעי מטוס אל-על, שהופל בשנה שעברה מעל שמי בולגריה.

בקרוב תשמע בהרחבה על תנועת ההגירה של הנוער הערבי מישראל. הממשלה תסכים להקים ועדת חקירה לבירור פרשה זו ונסיותיהם של נכבדים ערבים ישראליים לעבור למדינות ערביות. ועדה זו תמונה בעיקר כדי למנוע ביקורת קטלנית כלפי המוסדות הממשלתיים המטפלים במיעוטים וכדי לחפות על פעילותו של הממשל הצבאי באזורים הערביים.

הביקורת הציבורית בפרשת דירות-השרד תשיג תוצי אות. הרב יצחק נסים מומד להודיע כי הוא מחתר על חלק מידת השרד שחועמדה לרשותו, לאחר שנודע לו מחירח תמופרד (93,5 אקף ל"י). עמד שני: הממשלה תדרוש מבעלי דירות-שרד בירושלים, הממסכים לחחוק בדירותיהם הפרטיות בתל-אביב, לחעמיד דירות אלח לרשות הממשלה, להשכנת פקידים ממשלתיים אחרים.

מפא"י עלולה להצטרף לקואליציה העירונית בתל-אביב. השיחות המעשיות בנושא זה עשויות להיפתח עם שובו ארצה של ראש חניר חיים לבנון. אם יושג הסכם, ייכנס מזכיר מועצת פועלי תל-אביב אליעזר שכטר, כסגן ראש העיר.

במקרה זה תפרוש סיעת חירות מהנהלת העירייה.

העם

פצע שותת-ים

פצעה-הענק השותת-ים, המתמשך על גופה הרוטט של ארץ-ישראל מסירת-צבי עור עיני'גלי, שוב שלח השבוע גל-כאב חדים ומט-רפיים לכל שאר האברים. הפצע הקרוי גבול גביו את חותמו על כל תנועותיו והגיי גבו של הגוף.

ענגי-מלחמה כבדים שוב רכצו על הגוף הקיצי הלהט. מעשים מוזרים קרו בערפל זה, האורח רק שמע קטעים מן הנעשה. אולם גם קטעים אלה הספיקו להוכיח כי סגנון חדש חדר למלחמה-הזעירה.

סגנון הדרש. פרשת השבוע היתה מורי'כבת מכמה אירועים, שרק עריכתם בסדר כרונולוגי הפיחה בהם רוח של משמעות:

מאורע 1: שני אזרחים ישראליים, יוחנן גוטמן וחיים דובינסקי, נורו ונהרגו מן המארב בקטע הגבעי המסוכן בין מעלה-העקרבים וחצבה. שום מעשה קודם בשטח זה לא יכול היה לשפוך אור כל שהוא על

קרובי יוחנן גוטמן ליר חדריהמים

בערפל הסמיך. מעשים מוזרים

סיבות מעשה זה. ממשלת ירדן מיהרה לי'הסתייג ממנו, תוך חשש בולט מפני פעולת-תגמול בממדים גדולים.

מאורע 2: מוצטפה חאפו, קציני-המודיי עין המצרי שהודיך את חוליות-הריגול והי'חבלה שחורו לישראל, נהרג באורח מסתורי. קולי-ישראל נתן פירסום מכסימלי למעשה. רדיו קאהיר השתיק אותו תחילה, הטיל אחריכך את האשמה על סוכני ישראל.

מאורע 3: צעיר ישראלי נהרג ליד וילהלמה, באחת התקריות המזוורות ביותר שאירעו אי-פעם במדינה (ראה להלן).

מאורע 4: הגוסס הצבאי המצרי בי'עמאן, שנאשם על-ידי ישראל בארגון פערי'לת הפדאיון מתחומי הירדן, נפצע קשה על-ידי פצצה שנשלחה לו כדורא מירושלים הי'עתיקה. ממשלת מצרים האשימה את ישראל גם באירגון התקשות זו, איימה להגיב בכוח.

מדיניות

הדרך לכוחל

2. העודה המיוחדת תאורגן מידלאחר כניסת הסכם זה לתוקפו ותשים את לב

לניסוחם של תכניות והסדרים מוסכמים לי'גבי... גישה חופשית אל המקומות חקדור שים... סעיף 8, הסכם שביתת הנשק של ממלכת הירדן ההאשמית ומדינת ישראל מיום 3.4.49.

שנתיים אחרי שנוסח סעיף זה סנה אחד משרי ישראל הראשונים, הרב יהודה לייב מיימון, אל שר החוץ משה שרת במכתב סודי ודרש להעלות על סדר היום את דרי'שתה של ישראל לגישה חופשית אל הכר'תל המערבי.

משה שרת, אדם זהיר מטבעו, דחה את ההצעה במכתב ארוך מאד ומנומק מאד, בעברית מרוהטת. תמצית דעתו: מוטב לי'תת לכלב ישן שיוסיף לישון. אם יתעורר ישראל את בעית הכותל, עלול העולם כולו לזכור את בעית המקומות הקדושים הגוי'צריים, ואת הדרשה לבנאם את העיר. זה היה סוף הויכוח.

צעד בעמאן. החודש צעה הדרשה במפתיע מחוש. הפעם הושמעה בני אדם שאינו נוהג להפליט דרישות בהיסח הדעת, דויד בן גוריון דרש רשמית מהגנרל אדי'סון ברנס כי יעלה את הדרשה בפני הי'ממשלה של ממלכת הירדן ההאשמית. התוצאות לא היו מעודדות. ירדן לא דחי'תה את הדרשה. היא רק הצטערה, באוזני ברנס, שלא יהיה ביכולתה לקבל על עצמה אחריות לשלוםם של האנשים שינסו להגיע לכותל.

לפי כל הסימנים, לא היה זה סוף מסוק. היה מנוי וגמור עם ראש ממשלת ישראל שלעומת כל הורישות הרבות של ירדן יתי'יצבו גם כמה וכמה דרישות ישראליות.

הגבול

רצח בוילהלמה

אריה גרובאק סגר את דלתות בית המי'לאכה הקטן להיקון אופנועים שבחצר ביתו הקטן, במושב גבתון. ביום ששי, היה אריה נוהג לסיים את עבודתו בשעות הצהריות, להתרחץ ולנוח מעט לפני שיצא לבקר את חברתו, הלנה.

גם הלנה פרק, 20, חורה מוקדם לביתה. הלנה הכירה את אריה לפני שנתיים, עוך'בהיותה אחות בבית-החולים אסותא בתל-אביב. עתה היא משרתת בצה"ל.

הלנה נשטה את מדיה, לבשה את החלוק, עזרה לאמה שחורה מעבודתה לעשות את עבודות הבית. אחר כך יצאה לחצר, שם השקה אביה את הגינה הקטנה.

לאחר ארוחת הערב, נשמע הצלצול הי'מקחה בפעמון ביתה הקטן של משפחת פרק, בנוה-עובד ליד יהוד. הלנה מיהרה לדלת, מצאה שם לשמחתה את חברה אריה, שהיה כבן בית אצל הוריה. הלנה עצמה ביקרה פעמים אחדות אצל הורי אריה בגב'תון, עשתה את ההכנות הראשונות לחתונה, שעמדה להתקיים אחרי שחרורה מן הצבא.

השעה היתה תשע וחצי. מאוחר מדי מכדי לבצע את התוכנית שהכינו לאותו ערב, לבקר את חברתה של הלנה בצהלה. במקום זה, החליטו אריה והלנה לצאת בי'מכוניתו של אריה לטיל בסביבה. הם יצאו את נוה-עובד, עלו על כביש וילהלמה-לוד, נכנסו לאחד הכבישים הצדדיים, שם הקשיב הוג לשידור גלי צה"ל, שבקע מתוך המכ'שיר הקטן.

השתלשלות המאורעות לאחר כניסתם לי'כביש צדדי, תוארה על-ידי הלנה עצמה לאחר 10 שעות, במרחק שלושה קילומטר מאותו כביש, בתחנת המשטרה של הכסר יהוד.

הוא ירד מהמכונית. כבינו את האורות והקשבנו לראדיו. פתאום הרגשנו בתנועה ורעש בתעלה הקרובה למקום בו עצרנו. סיסרה לכתבים הלנה פרק, שסי'מני הלילה הנורא טרם נמחו מעל פניה המבוהלות.

לפתע, התרוממה דמות שחורה מן התע'לה, ניגשה אל הסגור ופתחה את הדלת. היה זה בחור גבוה, בעל גוף מוצק, שאמר לאריה בעברית: "מה אתה רוצה כאן? הסי'חלק מאן?"

הרגשתי שהתייגה צרות ואמרתי לאריה: "בוא נסע מכאן. הם בטח חיילים."

אריה הדליק את המכונית ויצאנו משם בכרכס. פתאום הוא עצר ואמר: "הענין חשוב. אני חוזר לבדוק מי הם, הם לא נראים כחיילים — הנשק שלהם לא היה נשק צבאי."

"ביקשתי ממנו שלא יתור, אבל הוא לא